

РЕШЕНИЕ

№ 2027

гр. Бургас, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛП ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ В. КИСИМОВА**

при участието на секретаря **КИНА Н. КИРКОВА**
като разглежда докладваното от **ВАНЯ В. КИСИМОВА** Гражданско дело №
20232120100715 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба, подадена от „Грибекс Транс“ ООД, вписано в националния търговски регистър на Р. с индивидуален регистрационен номер ****, представлявано от А.Ц. – управител, със седалище и адрес за кореспонденция: Р., Окръг В., Община В., улица ***, ***, чрез адв. П. Ж. Х. – БАК, срещу „Симперто 1 „ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: с. Р., ул. ***, представлявано от М.Х.Г. – управител и едноличен собственик на капитала и „Симперто“ ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. ****, представлявано от П.П. П. – управител и едноличен собственик на капитала, с която се претендира осъждане на ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумата от 6300 евро, представляваща неустойка за забава в доставянето на стока с 21 дни по Договор за международен превоз на стоки, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Претендират се направените съдебно-деловодни разноски. Ангажирани са доказателства.

Твърди се в исковата молба, че ищцовото дружество е с предмет на дейност спедиция, логистика и транспорт/превоз на товари. Сочи се, че с ищцовото дружество се свързал представител на дружеството „Мастър Майнд“ СРЛ, за осигуряване на транспорт на стока – арматура на пръти от Грузия за Р.. За осъществяване на превоза, ищецът потърсил превозвач-

изпълнител и се спрял на „Симперто 1 „ ЕООД, който предложил добра цена за превоз на товара.

Твърди се на следващо място, че на 23.05.2022г., ищецът сключил с „Мастър Майнд“ СРЛ, договор за извършване на международен превоз на стоки, за транспорт на стоката /товара/, с цена 4200 евро. Твърди се още, че в същия ден ищцовото дружество, в качеството си на спедитор-превозвач, на оправомощено лице по договора със собственика на товара и на възложител, сключил с ответник 1 – „Симперто 1 „ ЕООД, договор за международен превоз на стоки.

На следващо място се посочва, че с договора ищецът и ответник 1, са уговорили цената, начинът на заплащане, отговорността на изпълнителя-превозвач за забава, както и всички останали съществени елементи по договора.

Сочи се на следващо място, че видно от международния документ, установяващ започване на превоза – товарителница, издадена на 27.05.2022г., в Грузия, стоката представлява 12 снопи арматурни пръти с тегло 23820 кг., а като превозвач е вписан дружеството „Симперто“ ООД – ответник 2, с поставен печат.

Излагат се съображения, че „Симперто 1„ ЕООД /ответник 1/, се явява превозвач, извършващ превоза изцяло с участието на друг превозвач – „Симперто“ ЕООД /ответник 2/.

Твърди се, че на ответник 1 са били предоставени всички необходими документи, свързани с доставянето на стоката, като същият е отговорен за стоката, от момента на приемането ѝ до момента на доставянето ѝ, както и за забавата и при доставянето ѝ следва да полага грижи за стоката, с грижа на добър търговец.

Сочи се, че уговорената в договора цена била 3200 евро, платима на две равни вноски, от които: първата – в 7-дневен срок от товарене, а втората – след разтоварване, като на 26.05.2022г. ответник 1 е издал фактура за сумата от 1600 евро, която сума, на 03.06.2022г., била заплатена изцяло от ищеца по сметка на ответник 1 в Изипей АД.

Сочи се още, че на 02.06.2023г., при комуникация с ответник 1, ищецът научил, че товарът е пристигнал в Бургас, като ще бъде претоварен на друг камион. В следващите няколко дни ищцовото дружество не получило достоверна информация относно местоположението на товара и очакваната дата на доставка, което породило притеснения у служители на дружеството дали ще стигне навреме. Крайният срок за доставка по двата горепосочени договора – и с клиента на ищеца и с ответник 1 бил 07.-08.06.2022г., след която дата „Мастър Майнд СРЛ“ щяло да започне да начислява глоба за всеки ден забавяне.

Излагат се твърдения, че в следващите няколко дни последвала комуникация по Вайбър с представител на ответното дружество, представящ се за Вячеслав, като на 10.06.2022г., същият уведомил ищцовото дружество,

че началникът му иска да получи пълното плащане по договора и че само той се занимавал с този курс. Сочи се, че ищецът приел тези условия за неоснователни и за форма на изнудване, при положение, че между страните били уговорени срок и начин на плащане.

На 13.06.2022г., след отново поискана информация от страна на ищеца, представител на ответника отново отговорил, че очаква цялата сума и едва след това камионът ще замине за Букурещ, изпратена била и фактура за сумата от 1600 евро, която на следващия ден – 14.06.2022г. била заплатена от страна на ищеца по посочена от ответник 1 сметка.

Излагат се твърдения за последвала комуникация между страните във връзка с превоза на товара, както и че същият пристигнал в крайната си точка на 28.06.2022г. Сочи се, че в резултата на прекомерното забавяне, за клиента на ищеца „Мастър Майнд СЛР“, са настъпили значителни финансови загуби, описани в исковата молба, както и че поради неоправданото забавяне клиентът няма да плати възнаграждение на ищеца за извършения превоз и няма да работи с него в бъдеще. Твърди се, че ищцовото дружество също е претърпяло финансови загуби в размер на 4200 евро – възнаграждение по договора с клиента, както и непряка загуба – пропуснати възможности за бъдещи договори с този клиент, както и репутационна щета в транспортния и строителния сектор.

Сочи се, че поради всички тези обстоятелства, на 01.07.2022г. ищцовото дружество изпратило до ответник 1 покана за заплащане на сумата от 6300 евро – неустойка, уговорена в чл.36 от договора в размер на 300 евро на ден за 21 дни забава, като за тази сума била издадена и фактура.

В исковата молба се излагат твърдения че не може да се посочи каква е договорната обвързаност между ответник 1 и ответник 2, както и с чии точно представители е комуникирал представител на ищеца, но се сочи, че ответник 1 е започнал превоза с превозно средство на друга фирма, приел е заявката за извършване на конкретния превоз, като солидарната отговорност на ответник 2 произтича от разпоредбата на чл.374, ал.2 от ТЗ

Така предявеният иск е с правно основание чл.92 от ЗЗД, вр. чл. 17 от Конвенция за договора за международен превоз на стоки, вр. чл.374, ал.2 от ТЗ, като същият е допустим.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на „Симперто“ ООД ЕИК: ****, на 15.03.2023г., чрез адв. Е. Ф.. Писмен отговор е депозиран на 19.04.2023г., т.е. един ден след изтичане на законоустановения срок по чл.131 от ГПК, поради което същият не следва да се взема предвид. С оглед гореизложеното следва да се приеме, че в законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е подаден писмен отговор на исковата молба от „Симперто“ ЕООД.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е подаден писмен отговор на исковата молба от „Симперто 1“ ЕООД, с който предявеният иск се оспорва като неоснователен.

Сочи се, че в приложените към исковата молба доказателства за приложени два варианта на поръчката, въз основа на която, по твърдения на ищеца е сключен договорът между ищцовото и ответното дружества /ответник 1/ - единият на английски, а другият на румънски. Сочил се, че е налице разминаване в превода. Твърдил се още, че има положен печат на ответник 1 само на румънския екземпляр на поръчката, но не и на английския, като се заявява, че в офисите и на двете ответни дружества, не е имало служители, които да говорят румънски език, освен това много по-достъпен и приложим в търговските отношения е английският език. На следващо място се твърди, че и в двата екземпляра липсва подпис от който и да е представител на ответните дружества, а изрично изискване е било, за да има действие съглашението, същото да бъде подпечатано с печатите на възложителя и изпълнителя и да бъде подписано от съответните им представители.

Посочва се на следващо място, че ищецът не е уточнил как са достигнали за подпис преписите от поръчка от 23.05.2022г. до ответника – дали са били изпратени в два варианта и въз основа на какво е прието, че ответникът е приел всички условия, включени в така приложената поръчка.

Заявява се, че ответникът не е приел тези условия и не се е обвързал от тях.

Признава се, че превоз е бил осъществен, като превозвачът е бил наясно с товара, датите на товарене, изпращача и получателя на стоката, както и цената, но не е бил наясно с останалите условия, по поръчката.

Сочи се, че от възникване на конфликта в Украйна, превозите рядко се ангажират с точен срок за извършване на превоз, който включва ферибот през Черно море, поради бързо променящите се условия и възможни забавяния.

На следващо място се сочи, че в товарителницата не е посочена дата на получаване на товара, а е отразено единствено, че е пристигнал с 21 дни закъснение, както и че е положен само подпис, но липсва печат.

Излагат се съображения, че оригиналът на товарителницата се разминава с нейния превод, поради което се иска представянето ѝ в оригинал.

Развиват се доводи за неоснователност на претенцията за неустойка, досежно нейния размер, поради разминаване в кореспонденцията между страните и уговореното в договора.

Претендира се отхвърляне на предявения иск.

В съдебно заседание ищцовото дружество се представлява от адв. Х., който поддържа исковата молба и претендира за уважаване на предявения иск.

В съдебно заседание ответните дружества се представляват от адв. Е. Ф. и С. П., които оспорват предявения иск и молят за отхвърлянето му.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства, с превод на български език: Фактура за товара и списък на опаковките от 27.05.2022г. с продавач „Г.“ ООД и купувач „Мастър Майнд“ ООД; Договор за извършване на международен превоз на стоки от 23.05.2022г., сключен между ищеца и „Мастър Майнд“ ООД; Договор за международен превоз на стоки от 23.05.2022г., сключен между ищеца и „Симперто 1“ ЕООД /ответник 1/, се установява, че дружеството „Мастър Майнд“ ООД в качеството си на възложител е възложило на ищеца по делото да извърши международен превоз на стоки /арматурни пръти, закупени от „Г.“ ООД/ от Грузия /Г., ул. „****, Р., 3700/ до Букурещ. За извършване на превоза ищцовото дружество сключило договора с ответник 1, като датата на доставка е уговорена 07.06.-08.06.2022г., срещу цена от 3200 евро, платима от ищеца, както следва: 7 дни предварително сумата от 1600 евро, а останалата сума – след разтоварване. Дължимото възнаграждение по договора от страна на ищеца в общ размер от 3200 евро е заплатено изцяло, като 1600 евро – на 26.05.2022г., предварително, преди натоварване на стоката, а останалата сума от 1600 евро – на 13.06.2022г., преди да е пристигнал товара в крайната си точка, въпреки изричната уговорка между страните, че окончателното плащане е след разтоварване на стоката. Това се установява от представените по делото платежни нареждания.

Превозът е извършен от „Симперто“ ЕООД /ответник 2/ - последващ превозвач, видно от товарителницата, издадена на 27.05.2022г.

Товарът е пристигнал в Букурещ със закъснение от 21 дни, видно от представената по делото международна товаро-транспортна товарителница.

Представено е писмо от възложителя „Мастър Майнд“ ООД до ищеца, с което представител на дружеството-възложител уведомява ищеца, че поради забавата в доставката с 21 дни и настъпилите от това загуби за тях, няма да платят съответния транспорт.

Ищцовото дружество е изпратило до ответник 1 писмена претенция за изплащане на сумата от 6300 евро, дължима за забавата в доставката на стоката с 21 дни – по 300 евро на ден. За тази сума ищцовото дружество е издало фактура, като въпреки многократно водената между страните кореспонденция няма данни, нито твърдения от ответната страна за заплащане на горепосочената сума.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За да бъде уважен така предявеният иск, в тежест на ищеца е да установи в условията на пълно и главно доказване, че между страните е съществувало валидно облигационно правоотношение, по което ищецът е изпълнил точно задълженията си, а за ответника да е съществувало валидно и изискуемо задължение, неизпълнението на което да е скрепено с валидно уговорена клауза за неустойка в определен или определяем размер, че вземането за неустойка е възникнало.

Съдът намира, че в настоящия случай от събраните по делото писмени доказателства се установи наличието на всички изискуеми за уважаване на иска предпоставки.

На първо място се установи наличието на валидно облигационно отношение /представения договор от 23.05.2022г./, между ищеца и ответник 1, по което ищецът е изпълнил задължението си - да плати възнаграждение за превоза, видно от представените по делото платежни документи.

Няма данни за наличие на облигационно правоотношение по делото между ищцовото дружество и ответник 2, но доколкото има данни, че той е натоварил стоката, т.е. се явява последващ превозвач, то следва, че същият е встъпил в договора и следва да отговаря за точното му изпълнение – арг. от чл.374, ал.2 от ТЗ. Изрично в исковата молба е посочено, че доколкото не е упоменато в договора дали изпълнителят-превозвач има правото или не да упълномощава, договаря, претоварва и/или изпраща трето лице – подизпълнител превозвач, то ищцовото дружество приема, че ответникът изпращайки камион на друго дружество за натоварване на стоката е действал правомерно, имал е тази възможност да избере дали лично или чрез трето лице да осъществи поетата работа по превоз на товара.

Поради гореизложеното следва, че ответникът се е възползвал от възможността си по чл.374, ал.1 от ТЗ да извърши превоза чрез друг превозвач, което е станало без противопоставяне от страна на ищцовото дружество, поради което изпълнителят „Симперто 1“ ЕООД и подизпълнителят „Симперто“ ЕООД отговарят солидарно пред ищеца, на основание чл.374, ал.2 от ТЗ.

Установи се на следващо място от представената кореспонденция между страните, както и от изпратеното от възложителя „Мастър Майнд“ ООД писмо, твърдяното от ищеца забавяне в превоза от 21 дни, от страна на ответника, представляващо в случая неизпълнение на задължението му по договора.

Клаузата за неустойка е валидно уговорена между страните в чл.36 от сключения между тях договор за международен превоз на стоки – в размер на 300 евро на ден.

Гореизложеното води до извод за основателност на предявения иск за сумата от 6300 евро, представляваща неустойка за забава в доставянето на стока с 21 дни по Договор за международен превоз на стоки от 23.05.2022г., поради което същият следва да бъде уважен, ведно със законната лихва, върху тази сума, считано от дата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Възраженията на „Симперто 1“ /ответник 1/ относно разминаването между румънския и английския вариант на договора, поставения печат и т.н., настоящият състав намира за неоснователни, доколкото в отговора на исковата молба е направено признание, че превозът е извършен и ответникът е бил запознат с част от условията по договора. На първо място не е надлежно

заявено оспорване на съответните документи с направени в тази връзка искания. На следващо място, според настоящия състав, извършвайки превоза, ответникът е бил запознат с всички условия по договора, т.е. не може да се приеме, че ответникът се е съгласил да извърши и е извършил превоз, въпреки непознаването на част от условията по договора.

Съгласно чл.81 от ГПК, във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. При този изход на спора, право на присъждане на разноски има ищецът. Искането за това е направено своевременно, ангажирани са доказателства за реалното извършване на разноските. Ищецът е представил списък на разноските, видно, от който същите са в общ размер от 2314,08 лв., от които: 493,92 лв. – държавна такса, 590 лв. – превод на документи, 1230,16 лв. – адвокатски хонорар, които следва да му бъдат присъдени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Симперто 1 „ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: с. Р., ул. ***, представлявано от М.Х.Г. – управител и едноличен собственик на капитала и „Симперто“ ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. ****, представлявано от П.П. П. – управител и едноличен собственик на капитала, да заплатят солидарно на „Грибекс Транс“ ООД, вписано в националния търговски регистър на Р. с индивидуален регистрационен номер ****, представлявано от А.Ц. – управител, със седалище и адрес за кореспонденция: Р., Окръг В., Община В., улица ***, ***, сумата от 6300 евро, представляваща неустойка за забава в доставянето на стока с 21 дни по Договор за международен превоз на стоки – Поръчка №05/22-34189/23.05.2022г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „Симперто 1 „ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: с. Р., ул. ***, представлявано от М.Х.Г. – управител и едноличен собственик на капитала и „Симперто“ ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. ****, представлявано от П.П. П. – управител и едноличен собственик на капитала, да заплатят на „Грибекс Транс“ ООД, вписано в националния търговски регистър на Р. с индивидуален регистрационен номер ****, представлявано от А.Ц. – управител, със седалище и адрес за кореспонденция: Р., Окръг В., Община В., улица ***, ***, сумата от 2314,08 лв., представляваща направените съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____